

4. Roth J. Fashion, Copyright, and the Proposed Design Piracy Prohibition Act / J. Roth, D. Jacoby. // IP Litigator. — 2009. — С. 1–8.
5. J Choo (Jersey) Ltd. v. Towerstone Ltd., [2008] E.W.H.C. 346 (H.Ct., 16th January, 2008) (U.K.)

МАРУЩАК Я. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права

КОРПОРАТИВНІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ТОВАРИСТВА В ШВЕЙЦАРІЇ

У 2014 році Україна взяла курс на євроінтеграцію, тому перед нашою державою постало завдання імплементації в правову систему європейських норм права та запозичення правових досягнень європейських держав для прискорення досягнення Україною статусу європейської держави.

Форми інвестиційного товариства Швейцарії відомі вже дуже давно, вони створювалися з метою використання вільних грошових ресурсів, які поєднувалися шляхом вкладів учасників, з метою створення інвестиційних фондів. У наш час, законодавство Швейцарії пропонує бажаним створити або залучитися до такого фонду наступне: можливість управління та контролю за використанням їх майна шляхом створення та участі в такій формі корпорації що оформлює використання спільних капіталовкладень. Це було закріплено в Швейцарському федеральному Законі «Про колективне капіталовкладення» 2006 року. Цей закон заклав можливість створення в договірній формі колективних інвестицій, яке виглядало як особлива юридична особа, а саме — інвестиційне товариство [1].

Попередником такої юридичної особи стала так звана «люксембурзька конструкція інвестиційного товариства зі змінним капіталом». Необхідно додати, що саме ця конструкція була покладена за основу в Законі «Про колективне капіталовкладення». Впровадження цього закону було обумовлене тим фактом, що до прийняття такого закону, приблизно 5 тисяч організацій, які управляли колективними внесками капіталів, в основному, не підпорядковували свою діяльність відповідно до швейцарського законодавства. Такі корпорації надавали перевагу використанню «люксембурзького права», при цьому керуючи великою частиною швейцарських капіталовкладень.

Особливістю таких товариств є те, що розмір їх статутного капіталу та кількість акцій не визначається наперед. Це дає таким товариствам можливість постійної емісії акцій, а також змінювати їх наступну реєстрацію в торгівельному реєстрі. Але, не зважаючи на це, Законом покладається

обов'язок щодо мінімального статутного капіталу такого товариства, який повинен бути не менше 250 тисяч швейцарських марок.

Ще одна особливість такого виду товариств полягає в тому, що відсутність заздалегідь заявленого статутного капіталу, а також кількості акцій, не відповідає традиційним вимогам, які ставить швейцарське законодавство для таких товариств. Необхідно зазначити, що на статус інвестиційних товариств розповсюджуються загальні норми акціонерного законодавства.

Цікавість таких товариств також полягає у вираженні капіталу двома видами акцій, які носять назву «підприємницькі акції» та «інвестиційні акції». Вони не мають заздалегідь заявленої номінальної вартості. Також на такі товариства покладається обов'язок у будь-який час прийняти випущені акції за фактичною вартістю. Що не менш важливо, такому товариству, забороняється бути володільцем своїх акцій, а також, випускати нові акції, що, по суті, означає право на прийняття нових учасників до товариства.

Отже, дане Законом право на розподіл акцій на два види, означає виникнення не рівноправних акціонерів. Підприємницькі акції дають право їх володільцям брати участь в управлінні таким товариством, володільці «інвестиційних акцій» вищезазначеного права позбавлені. Найголовніше полягає в тому, що відповідно до Закону «Про колективне капіталовкладення», вартість акцій як «інвестиційних», так і «підприємницьких» є співрозмірними (абз 1. ст. 39 Швейцарського федерального Закону «Про колективне капіталовкладення» (KAG) від 23.06.2006 р.).

Необхідно зазначити про захист майнових інтересів таких акціонерів, який передбачено у даному нормативно-правовому акті, і виражається зазвичай у вигляді спеціального договору з депозитним банком. Такий договір покладає на банк ряд обов'язків, відповідно до яких він:

- забезпечує постійну емісію акцій;
- проводить облік акцій;
- проводить оцінку фактичної вартості акцій;
- фактично тримає майно товариства у вигляді безготівкових грошових коштів;
- проводить всі розрахунки;
- проводить розрахунки з акціонерами;
- проводить постійний фінансовий контроль за діяльністю виконавчих органів товариства відповідно до закону та статуту товариства;
- проводить контроль за розподілом та використанням прибутку товариства.

Отже, вищевикладені обов'язки банку унеможливають проведення будь-яких махінацій з боку правління товариства.

Інвестиційне товариство допускає для своїх учасників можливість виходу з нього в будь-який момент, також дозволяє необмежений прийом до товариства нових учасників. Необхідно зазначити, що Закон

«Про колективне капіталовкладення» створив ще один різновид інвестиційних товариств, організаційно-правова форма носить назву «закритих колективних капіталовкладень», його суть полягає в заздалегідь зазначеному статутному капіталі, тобто в постійному статутному капіталі. В таких товариствах вихід та прийом учасників відбувається на заздалегідь зазначених умовах.

Отже, в даній формі товариства, дуже чітко виражений захист корпоративних прав його учасників. Майже до мінімуму зведені способи маніпуляцій в такому товаристві, а також зловживань «крупних акціонерів» по відношенню до «дрібних акціонерів».

Список використаної літератури:

1. Швейцарський федеральний Закон «Про колективне капіталовкладення» (KAG) від 23.06.2006 р.=Bundesgesetz ьberdiekollektivenKapitalanlagen (KAG) vom 23. Juni 2006 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.swissfunddata.ch/sfdpub/docs/a05-1074-20170228-de.pdf>

КРИВЕНКО М. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ЗАХИСТУ НА МУЗИЧНІ ТВОРИ

Розвиток сучасних технологій в усіх без винятку галузях створив широкий спектр комерційних можливостей які потребують належного захисту. У той же час, доступ до інтернету змушує фундаментально переосмислити необхідність та подальший розвиток законодавчого регулювання захисту авторських прав на музичні твори.

Вітчизняний законодавець присвячує ворах музичної творчості ряд спеціальних положень, в зв'язку з чим доцільно говорити про деякі особливості захисту прав авторів музичних творів. Музиканти і співаки постійно намагаються зупинити розвиток онлайнового піратства, звертаючись до адвокатів або заохочуючи своїх шанувальників купувати оригінальні компакт-диски, а не використовувати піратські компакт-диски. Всі ці зусилля на жаль не вирішують питання запобігання піратства та незаконного поширення пісень. Внаслідок чого, копіювання CD/DVD та піратство стали в наші дні нестримним бізнесом, мільярди доларів були втрачені через незаконне піратство в усьому світі. Слід зазначити, що поширення робіт в цифровому форматі призвело до поширення піратства, так як копії бездоганної якості можуть бути зроблені в необмеженій кількості. Одночасно з розвитком піратства відбувається